

BAUMANN-VARIASJONER

Egil Baumann er musikkviter og skriver om klassisk musikk i Musikkmagasinet hver fjerde uke.

Musicalis arrivert

NORDSJØ-LIEDER

Øyvind Mæland

«Sci-Fi Lieder»

Lawo/Musikkoperatørene

Warum ikke, glaube Ich after å ha høyrte på denne plata. «Sci-Fi-Lieder» sind nicht by Schubert. Det er ikkje Vintertravelling, men Wasserreise in the deep North Sjø der oil is vekk geworden. Øyvind Mæland, ein norsk kompositør aus Stavangerområdet, på vestkysten av Norwegia, har mekka nokre songs after diktet til der Poet Øyvind Rimbereid fra diktboka hans «Solaris korrigert» som got Kritikerpreis i 2004 samt høren to der norske Kanon. Linjene WAT vul aig bli / om du ku kreip fra / din vord til uss?, øfner denne diktbokki og songsyklus. Det er eit strange Sprahche hjå han Rimbereid. Ikkje så veldig easy to lesen, men funny. Haben Sie nicht verstanden desse kule dikta? Eller musikken til Mæland? Det glaube Ich du har, før du har lytta. Dei er framifrå og sehr modern in der norske kontekst. Aber, perhaps ikkje draussen Stavanger? Det veit eg nicht.

Mæland har auch kjørt i hop ein heil opera bygget über teksta åt Rimbereid. Jækla fett prosjekt denna operaen som heissen «Ad undas – Solaris korrigert» og blei performed i 2013 i huset til Kirsten Flagstad som ved sjøen i Oslo ligg, av nokre også kalt Norigs Hauptstadt. WAT.

Eg verstehe ikke der tekstheftet der er så ernst about die moderne vokalmusikk med Berio og Boulez som viktige tonebyggerar der auch orda blir music. Asbjørn Schaa-thun skriv om problems in natura und oljeting, og «menneskets fremtid overhodet.» Og han siterer der Poet T.S. Eliot som meiner at tida bryt together. WAT. Fins ikke die Zeit meir? Her snakker vi ikke Unterhaltung, aber serious Kunst. Og politikk. The

KOMPONIST MÆLAND: Har tidligere, sammen med Stine Jarvin Motland, satt musikk til langdiktet «Solaris Korrigert» av Øyvind Rimbereid. Språket i diktet er en hybrid av vestnorsk, eldre former for norsk og elementer fra de fleste av dagens språk omkring Nordsjøen.

FOTO: STUDIO LOMO

future ist already bak uns. Nonkon believes das die Welt has trøbbel und die Musik ist auch dabei. Ausdrücken things? Unmöglich.

Men ist es så vrient å bruke nokre toner på some words?

Sehr kuuuul und hot Musik, asså. Og framifrå performed av sehr glupe musikere.

Ekke musikk only music? Nicht, ikkje? Die Musik est våre liv. Is it not? Veit ikke, Ich. (Finst det noget meir?) Aber Mæland og Rimbereid veit it. Dei er seriøse, mind dich. Und mit megen dyktighet gestalter dei works.

Der norske Verfasser und dikter og professor Kjell Heggelund skriver in sein diktbook «I min tid» dessa bokstava: Tenke seg til all den åpenhet og varme / som bor i / Stavangerdistriktet. Eg glaube at Kjell Heggelund recht har med disse orda. Og jeg think at Øyvind

Rimbereid og Øyvind Mæland sind einige i das. Ich glaube at i denna musikken og orda er Stavangervarmen mit uns, sjøl om framtime is gone.

Sehr kuuuul und hot Musik, asså. Og framifrå performed av sehr glupe musikere: Stine Jarvin Motland er ei sangbird som er god i detta languagestuffet sammen mit Sanae Yoshida på brett. Mind you, that folks zu Hause, at here meets vi die hohe Kunst in fri utfoldelse. Som reinskikk bonus für lyaren drei instrumentalstøkker. For cello solo, «KOMMEN du vid meg», for fele og brett, «Through surfaces» og «Glimpe-vanished» for brett aleine. Liv Hilde Klock spielt fele og Øystein Sonstad trakterer celloen og Yoshida again på brett. Og, heilt til endes, Oslo Strykervartett tar für sich ein Zweisatzig dings für fire spelemenn. Pett gjort, alt saman, only så du veit it.

Så i det heile taget: En meget gut Langspielplatte. Nei, nei, ikke det, ein Compact Disc ist es. Men like dig for that. Bravissimo aus Stavangerdistriktet. And Ad undas? Nicht.

musikk@klassekampen.no

PARTY PEOPLE: Kristoffer Alberts (saksofoner), Gard Nilssen (trommer), Ola son (trompet).

Feststemt i fr

ALBUM

Cortex

«Avant-Garde Party Music»

Clean Feed

★★★★★☆

I motsetning til for eksempel «rock», vil avantgardejazz alltid forbli rebelsk motstandsmusikk. Rocken, bredt forstått, har som kjent med tida mistet mye av sin opprørske slagkraft ved å ha blitt appropriert av mainstreamen og dermed blitt en del av etablissementet. Hvilket ikke må forstås som at jeg avfeier rock som mulig potent musikk – for det skjer fortsatt ting og det er fortsatt unntak. Men så er det dette med form.

Avantgardejazzen mister aldri den opprørske effekten. Ikke fordi den nødvendigvis fornekter form helt og holdent, men fordi den i sitt vesen nekter å forholde til ett sett med regler. Dens frihet og elastisitet motstrider passiv lytting og forlanger oppmerksomhet for at tilskueren skal få noe ut av musikken. Man kan ikke lenge seg tilbake på en 4/4 backbeatrytme, eller en forventet vers-refreng-vers-refreng-struktur som drar en tilbake inn i musikken, om man skulle miste oppmerksomheten et øyeblikk.

Det sagt, frihetssøkende jazzensambler kan skape kraftfulle, forløsende øyeblikk

blant annet ved nettopp å synke inn i grooves eller spille samkjørte riff, musikalske virkemidler man jo kan finne i mye god rock & roll. Slike øyeblikk kan være medrivende, begeistrende, oppleves jublende, til og med nærmest feststemte. Så selv om tittelen på den norske kvartetten Cortex sitt nye album, «Avant-Garde Party Music», ved første øyeblikk kan virke spøkefullt, nærmer det seg likevel sannheten.

For dette nye albumet til Thomas Johansson (trompet), Kristoffer Alberts (saksofoner), Ola Høyer (kontrabass) og Gard Nilssen (trommer) i Cortex er både frilynt og muntert, og nettopp medrivende og begeistrende. En bekreftelse, for dem som trengte den, på at krevende musikk ikke trenger å være humørløs.

Således kan man ane et visst slektskap til Mostly Other People Do the Killing sin

En bekreftelse, for dem som trengte den, på at krevende musikk ikke trenger å være humørløs.

«über-jass terrorist bop», både i innstilling og rent musikalsk, selv om Cortex har en større hang til hurtigere tempi. Glem nå heller ikke at selveste Ornette Coleman, seriøs og hengivent opptatt av sin uforlignelige kunstneriske visjon, ikke var fremmed for å etterlikne hestevrinsk på altsaksofonen.

Og mens vi er inne på legenden: Det fremtrendene melodiske temaet og den